

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-היו בודקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אלא מעתה (ויקרא כ"ד) וירגמו אתו אבן מאי עבדי ליה?												⚡	
ההוא מבעי ליה לכדתניא:												!	
וירגמו אתו באבן - אתו - ולא בכסותו. אבן - שאם מת באבן אחת - יצא.	[תניא]											!	◇
ואצטרך למיכתב אבן, ואיצטרך למיכתב אבנים, דאי כתב רחמנא אבן - הוה אמינא היכא דלא מת בחדא - לא נייתי אחריתי ומקטליה, כתב רחמנא אבנים. ואי כתב רחמנא אבנים - הוה אמינא מעיקרא נייתי תרתי, כתב רחמנא אבן.												■	◇
והא האי תנא נאמר קאמר												⚡	
אילו לא נאמר קאמר. והכי קאמר: אילו לא נאמר קרא - הייתי אומר גזירה שוה, עכשיו שנאמר קרא - גזירה שוה לא צריך.												!	
משה היכא הוה יתיב - במחנה לוייה, ואמר ליה רחמנא הוצא את המקלל - חוץ למחנה לוייה, אל מחוץ למחנה - חוץ למחנה ישראל, ויציאו את המקלל - לעשייה.	רב אשי:											!	◇
עשייה בהדיא כתיב בהו ובני ישראל עשו כאשר צוה ה' את משה												⚡	◇
ההוא מיבעי ליה לסמיכה ולדחיה.												!	◇
לדידך, כל הני הוצא דכתיבי בפרים הנשרפים מאי דרשת בהו?												⚡	◇
קשיא.												■	
אחד עומד כל.													■
פשיטא לי, אחד אבן שנסקל בה, ואחד עץ שנתלה בו, ואחד סייף שנהרג בו, ואחד סודר שנחנק בו - כולן משל צבור. מאי שעמא - דמדידה לא אמרינן ליה: זיל, וליתיה וליקטול נפשיה.	רב הונא:											■	◇
סודר שמניפין בו, וסוס שרץ ומעמידן משל מי הוא? כיון דהצלה דידיה - מדידה הוא, או דילמא, כיון דכי דינא מחייבין למעבד בה הצלה - מדידהו.	בעי רב הונא:											⋈	◇
היוצא ליהרג משקון אותו קורט של לבונה בכוס של יין כדי שתטרף דעתו, שנאמר (משלי ל"א) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש.	ותו, הא דאמר רב חייא בר רב אשי אמר רב חסדא:											■	⋈
נשים יקרות שבירושלים היו מתנדבות ומביאות אותן.	ותניא:											■	⋈
לא התנדבו נשים יקרות, משל מי?												⋈	◇
הא ודאי מסתברא משל צבור, כיון דכתיב תנו - מדידהו.												!	◇
אמר אחד מן התלמידים יש לי ללמד עליו זכות ונשתתק, מהו?	בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת:											⋈	◇
מנפה רב ששת בידיה: נשתתק? אפילו אחד בסוף העולם נמן?	[רב ששת]											⚡	
התם לא קאמר, הכא קאמר.												!	
מאי?												⋈	
אחד מן התלמידים שזיכה ומת - רואין אותו כאילו חי ועומד במקומו.	תא שמע, דאמר רבי יוסי בר חנינא:											⚡	◇
זיכה - אין, לא זיכה - לא												⚡	
לא, זיכה - פשיטא לי, אמר תיבעי לך.												!	◇
אפילו הוא כל.												■	<
ואפילו פעם ראשונה ושניה?												⚡	
פעם ראשונה ושניה, בין שיש ממש בדבריו בין שאין ממש בדבריו - מחזירין אותו. מכאן ואילך, אם יש ממש בדבריו - מחזירין אותו, אין ממש בדבריו - אין מחזירין אותו.	והתניא:											⚡	◇
תרגומה מפעם שניה ואילך.	רב פפא:											!	◇

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-היר בודקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מנא ידעי?													ז	מג.
דמסרינן ליה זוגא דרבנן, אי איכא ממש בדבריו - אין, אי לא - לא.	אביי:												ז	מג.
ולימסר ליה מעיקרא													ז	מג.
אגב דבעית לא מצי אמר כל מאי דאית ליה.													!	מג.
מצאו לו זכות - פטרוהו, ואם לאו - יצא ליסקל														מג.
וכרוז יוצא לפניו: איש פלוני בן פלוני יוצא ליסקל על שעבר עבירה פלונית, ופלוני ופלוני עדין, כל מי שיודע לו זכות - יבא וילמד עליו.														מג.
וצריך למימר: ביום פלוני, ובשעה פלונית, ובמקום פלוני, דילמא איכא דידעי, ואתו ומזים להו.	אביי:													מג.
וכרוז יוצא לפניו														מג.
לפניו - אין, מעיקרא - לא.														מג.
כל הזוכח את יצרו ומתודה עליו, מעלה עליו הכתוב כאילו כיבדו להקדוש ברוך הוא בשני עולמים, העולם הזה והעולם הבא, דכתיב (תהלים ז') זבח תודה יכבדנני.	רבי יהושע בן לוי:													מג.
בזמן שבית המקדש קיים, אדם מקריב עולה - שכר עולה בידו, מנחה - שכר מנחה בידו. אבל מי שדעתו שפלה - מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולן, שנאמר (תהלים נ"א) זבחי אלהים רוח נשברה, ולא עוד אלא שאין תפלתו נמאסת, שנאמר (תהלים נ"א) לב נשבר ונזכה אלהים לא תבוזה.	ואמר רבי יהושע בן לוי:													מג.
היה רחוק מבית הסקילה כעשר אמות, אומרים לו: התודה, שכן דרך כל המומתין מתודין, שכל המתודה יש לו חלק לעולם הבא. שכן מצינו בעכך, שאמר לו יהושע (יהושע ז') בני שים נא כבוד לה אלהי ישראל ותן לו תודה, (יהושע ז') ויען עכך את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי וכזאת וגו'. ומנין שכיפר לו וידויו - שנאמר (יהושע ז') ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך ה' ביום הזה, ביום הזה אתה עכור, ואי אתה עכור לעולם הבא.														מג.
ואם אינו יודע להתוודות - אומרים לו: אמור תהא מיתתי כפרה על כל עונותי.														מג.
אם היה יודע שהוא מזומם אומר: תהא מיתתי כפרה על כל עונותי חוץ מעון זה.	רבי יהודה:													מג.
אם כן יהו כל אדם אומר כן, כדי לנקות עצמו.	אמרו לו:													מג.
נא - אין נא אלא לשון בקשה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא ליהושע (יהושע ז') חטא ישראל, אמר לפניו: רבונו של עולם, מי חטא? אמר ליה: וכי דילטור אני? לך הפל גורלות.	תנו רבנן:													מג.
הלך והפיל גורלות, ונפל הגורל על עכך														מג.
אמר לו: יהושע, בגורל אתה בא עלי? אתה ואלעזר הכהן שני גדולי הדור אתם, אם אני מפיל עליכם גורל - על אחד מכם הוא נופל.														מג.
אמר לו: בבקשה ממך, אל תוציא לעו על הגורלות, שעתידה ארץ ישראל שתחלק בגורל שנאמר (במדבר כ"ו) אך בגורל יחלק את הארץ.														מג.
תן תודה. אמר רבינא: שחודי שחדיה במילי: כלום נבקש ממך אלא הודאה? תן לו תודה והיפטר.	[רבינא]													מג.
מיד: ויען עכך את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי לה' אלהי ישראל וכזאת עשיתי.														מג.
מלמד שמעל עכך בשלשה הרמים: שנים בימי משה ואחד בימי יהושע, שנאמר כזאת וכזאת עשיתי.	רב אסי אמר רבי חנינא:													מג.
חמשה, ארבעה בימי משה ואחד בימי יהושע, שנאמר אנכי חטאתי וכזאת וכזאת עשיתי.	רבי יוחנן אמר משום רבי אלעזר ברבי שמעון:													מג.
ועד השתא מאי טעמא לא איענוש?														מג.
לפי שלא ענש על הנסטרות עד שעברו ישראל את הירדן.	רבי יוחנן אמר משום רבי אלעזר ברבי שמעון:													מג.
כתנאי:														מג.
(דברים כ"ט) הנסטרות לה' אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם למה נקוד על לנו ולבנינו ועל עין? שבעד? מלמד שלא ענש על הנסטרות עד שעברו ישראל את הירדן, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]													מג.
וכי ענש על הנסטרות לעולם? והלא כבר נאמר עד עולם. אלא כשם שלא ענש על הנסטרות - כך לא ענש על עונשין שבגלוי עד שעברו ישראל את הירדן.	אמר ליה רבי נחמיה:													מג.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

סנהדרין-היו בודקין
מימרא
אלא עכן מאי טעמא אינוש?

מאן דאמר	Talmud Navigator										
	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	ז										מגז